

НАЦІОНАЛЬНА ПОЛІЦІЯ УКРАЇНИ
Слідчий відділ Ізюмського районного управління поліції
Головного управління Національної поліції в Харківській області

64009, провулок Георгіївський, 4, м. Ізюм, Харківська обл.

тел. 050-49-50-916

**ПОВІДОМЛЕННЯ
ПРО ПІДОЗРУ У ВЧИНЕННІ КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВОПОРУШЕННЯ**

м. Ізюм, Харківська область

«08» липня 2023 року

Слідчий слідчого відділу Ізюмського РУП ГУНП України в Харківській області лейтенант поліції Сухар Валерія Валеріївна, розглянувши матеріали досудового розслідування, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань за №22022220000003580 від 15 грудня 2022 за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 260 КК України, та встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення особи про підозру, відповідно до ст. ст. 42, 276, 277, 278, 279 КПК України, –

ПОВІДОМИВ:

Агафопова Костянтина Валентиновича,
06.10.1987 року народження, уродженця м.
Луганськ, Луганської області, українця, з
вищою освітою, раніше не судимого,
проживаючого за адресою: м. Луганськ,
вул. Суходольська, буд. 10, кв. 160

про те, що він підозрюється у скоєнні кримінального правопорушення – злочину, передбаченого ч. 2 ст. 260 КК України – участь у діяльності не передбачених законом збройних формувань.

Так, 24 серпня 1991 року Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки схвалено «Акт проголошення незалежності України», яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – України. У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16 липня 1990 року вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах. Відповідно до розділу V Декларації, територія України в існуючих кордонах є недоторканою і не може бути змінена та використана без її згоди.

Положеннями статей 1 та 2 Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою, унітарною державою, суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою.

Перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав з порушенням процедури, визначеної Конституцією України та законами України, Гаазькими конвенціями 1907 року, IV Женевською конвенцією 1949 року, а також всупереч Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року, Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і Російською Федерацією 1997 року та іншим міжнародно-правовим актами, є окупацією частини території суверенної держави Україна та міжнародним протиправним діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом.

Всупереч вказаним нормам Президент Російської Федерації (далі – РФ) Путін В.В., а також інші невстановлені на цей час представники влади РФ, діючи всупереч вимогам пунктам 1,2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимогам ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларації Генеральної Асамблеї ООН від 09.12.1981 №36/103, від 16.12.1970 №2734 (XXV), від 21.12.1965 №2131 (XX), від 14.12.1974 №3314 (XXIX), спланували, підготували і розв'язали військовий конфлікт проти України, а саме віддали наказ на вторгнення підрозділів Збройних сил РФ (далі – ЗС РФ) на територію України.

Так, 24.02.2022 на виконання вищевказаного наказу військовослужбовці ЗС РФ із застосуванням зброї незаконно вторглися на територію України через державні кордони України в АР Крим, Донецькій, Луганській, Харківській, Херсонській, Миколаївській, Сумській, Чернігівській, інших областях та здійснили збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, житлові масиви та інші цивільні об'єкти та здійснили окупацію частини території України, чим вчинили дії з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, що продовжується по теперішній час та призводить до загибелі значної кількості людей та інших тяжких наслідків.

У період з 24 лютого 2022 року по 10 вересня 2022 року збройними силами Російської Федерації – військовослужбовцями країни агресора, у силовому виді за допомогою військової техніки шляхом вторгнення було захоплено та окуповано місто Ізюм, Ізюмський район, Харківської області. Для запровадження та утримання у незаконний спосіб місцевих мешканців військовослужбовці Російської Федерації, з метою повного контролю над захопленою територією, використовуючи силу та вогнепальну зброю на в'їздах та виїздах з території захоплених населених пунктів обладнали ворожі бойові озброєні блокпости, а також ними введено спеціальний режим переміщення місцевого населення окупованою територією.

При цьому, ще на початку квітня 2014 року, точна дата та час під час судового слідства не встановлені, на території Луганської області України, невстановленими особами для насильницького підтримання влади незаконної самопроголошеної так званої «Луганської народної республіки» було створено не передбачене законами України збройне формування, яке мало організовану структуру військового типу, а саме єдиноначальність, підпорядкованість, чітку

ієрархічність та дисципліну, були озброєні вогнепальною зброєю, вибухівкою а також мали тяжке військове озброєння та військову техніку.

Зазначене збройне формування не відноситься до збройних формувань, передбачених Законами України «Про Збройні Сили України», «Про Службу безпеки України», «Про Національну поліцію», «Про Державну прикордонну службу України», «Про Національну гвардію України», «Про державну охорону органів державної влади України та посадових осіб» та іншими законодавчими актами України, якими передбачено створення та функціонування збройних формувань України.

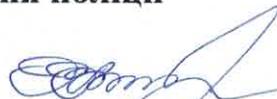
У 2014 році Агафонов К.В., добровільно почав приймати участь у терористичній організації «ЛНР», та входив до складу створеної на окупованих територіях «народної міліції» де займав посаду «оперуповноваженого».

У період часу з червня по серпень 2022 року, більш точний час встановити з об'єктивних причин не виявилось можливим, Агафонов Костянтин Валентинович, 06 жовтня 1987 року народження, будучи громадянином України, усвідомлюючи здійснення відкритої російської агресії, яка розпочалась 24 лютого 2022 року повномасштабним російським військовим вторгненням на територію України, метою якого є повалення конституційного ладу, територіальної цілісності та захоплення територій, усвідомлюючи російську агресію проти України, з метою переслідування своїх особистих інтересів, діючи умисно, протиправно, почав приймати участь на боці військових Російської Федерації у бойових діях на території України.

Тим саме, Агафонов К.В., перебуваючи у складі не передбаченого законом збройного формування, перебуваючи на тимчасово окупованій території в м. Ізюм Харківської області, протягом декількох місяців, загальною кількістю не менше трьох місяців, точний період невстановлені, з метою недопущення Збройних сил України на територію тимчасово підконтрольній непередбаченому законом збройному формуванню псевдодержавного утворення, так званої "народної міліції", а саме схилився до співробітництва з окупаційною владою міста, віддавав розпорядження співробітникам на вилучення у цивільних громадян їх особистих автомобілів, для використання у «службових» цілях, пропонував робочі місця у створеній під час окупаційної влади «народній міліції», видавав форму та зброю особам, які погодились співпрацювати.

Таким чином, Агафонов Костянтин Валентинович, 06 жовтня 1987 року народження, обґрунтовано підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 260 КК України – участь у діяльності не передбачених законом збройних формувань.

Слідчий слідчого відділу
Ізюмського районного управління поліції
ГУНП в Харківській області
лейтенант поліції

Валерія Валеріївна Сухар

«ПОГОДЖЕНО»
Начальник Борівського відділу
Ізюмської окружної прокуратури

Ігор Олександрович Молодовський

Стаття 42 Кримінального процесуального кодексу України

Підозрюваний, обвинувачений має право:

1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;

3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватись послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

- 1) прибувати за викликом до суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це суд;
- 2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;
- 3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду;
- 4) надавати достовірну інформацію представнику персоналу органу пробачії, необхідну для підготовки досудової доповіді.

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний _____ К.В. Агафонов
« ____ » годин « ____ » хвилин « ____ » _____ 2023 року

Слідчий слідчого відділу
Ізюмського районного управління поліції
ГУНП в Харківській області
лейтенант поліції

Валерія Валеріївна Сухар